

FELSŐKRISZTINA

2004. NAGYBÖJT

Felső-Krisztinavárosi Keresztelő Szent János Plébánia, 1124 Budapest, Apor Vilmos tér 9, telefon: 356-0089

Szentmisék rendje:

Hétköznapokon reggel 1/28 és este 6 órakor

Vasárnap reggel 1/28, 9, 1/211, este 5 és 6 órakor

Hivatali órák:

Hétfőn, kedden, szerdán és pénteken

délelőtt 9-12, délután 1/25-1/26 óráig

Saját erőből, Isten kegyelmével

Plébániánk 2003. évi gazdasági beszámolója,
valamint köszönet jótévedőknek

Mint a családokban, a plébánián is legalább évente számba vesszük azokat az anyagiakat, amelyekkel gazdálkodunk. Megnézzük, milyen bevételeink voltak, azok elegendőek-e, hogy a templomban legyen világítás, fűtés, a plébánia működjön, a papságot tisztességgel ellátásban részesíthessük, a plébánia alkalmazottjainak munkájukért méltó megélhetést biztosíthassunk. A számvetésre február 20-án került sor az egyházközségi képviselőtestület ülésén.

A 2003. évi zárszámadás alapján megállapíthattuk, hogy a hívek ebben az évben is biztosították a felmerült kiadásokhoz a szükséges összeget önkéntes hozzájárulásukkal (a köznyelvben egyházi adó), valamint a persely- és külön adományaik által.

(folytatás a 3. oldalon)

A Felsőkrisztina Katolikus Kör tavaszi előadásai templomunkban

Március 23. kedd 18.30.

Juhász Judit főszerkesztő

A pünkösdkor induló országos katolikus rádióról

Április 20. kedd 18.30.

Csallóközi Zoltán egyházpolitikai szakértő

Egyházi körkép a XXI. századi Magyarországon

Május 18. 18.30.

Erdő Péter bíboros, érsek

Belmisszió

és a nagyvárosi lelkipásztori munka sajátosságai

Krónika

„**Március** a nagyböjt ideje. A böjt idegen a fogyasztásra, az élet örömeinek habzsolására beállított világunkban. Emelkedjünk felül a jóléti-fogyasztói társadalom szemléletmódján, amely a fejlődést csak az anyagi javakban való haladásban látja. Használjuk fel a böjtöt arra, hogy önfegyelmével, mások javára történő lemondással javítsunk a magunk és családjaink életminőségén. Tudatosan törekedjünk arra, hogy böjtölésünk a teljes ember kibontakozását szolgálja, segítsük a rászorulókat a böjttel megtakarított javakkal”

Bíró László

A MKPK családreferens püspöke
a Magyar Katolikus Családegylet elnöke

Januárban és februárban történt:

Január 18-án **ismét volt véradás a plébánián.** 45-en jelentkeztek, de végül is csak 35-en adhattak vért. Mindnyájuknak köszönjük a rászorulóknak nevében.

*

Amint azt előző számunkban hirdettük, január **18 és január 25 között ökumenikus imahetet tartottak a keresztény / keresztyén felekezetek.** Bevezetésként január 13-án Reuss András, az Evangélikus Egyetem professzora tartott érdekes előadást a modern kor és a kereszténység viszonyáról, igen szép számú érdeklődő előtt. Ezúton is köszönjük neki, valamint a szervezésben aktív szerepet vállaló Sapszonné Homonnay Mártának és Szende Ákosnak.

Templomunkban jan. 22-én, csütörtökön Végh Mihály református lelkész tartott ökumenikus istentiszteletet.

(folytatás a 2. oldalon)

Az újság ingyenes, előállítási költsége példányonként 50Ft. Kérjük a kedves híveket, amennyiben tehetik, támogassák a lap további megjelenését. Köszönjük.

(folytatás az 1. oldalról)

Beszédében az imahét fő gondolatáról a békéről, a békességről elmélkedett. Rávilágított, hogy a világ békéje azért nem igazi béke s nem lehet tartós, mert „kívülről” jön, a külső világ teremti meg, és addig tart, míg annak érdekei úgy kívánják. Ellenben Jézus békéje, „...az én békém” bennünk fogan, ezért valódi és tartós.

Az istentisztelet után – hála a lelkes asszonyoknak – gazdag agapéval tudtuk kínálni a szép számban megjelent protestáns és katolikus testvéreinket, atyákat és tiszteleteseket, akik a környező plébániákról és parókiákról látogattak el hozzánk

Másnap mi adtuk vissza a vizitet, amikor együtt imádkoztunk a Farkasréti Ökumenikus Kápolnában protestáns testvéreinkkel és Szócs László atyával. Ő a II. vatikáni zsinat dokumentumából, az ökumenéről szóló tanításról tartott rövid áttekintést. Utána a közösségi teremben folytattuk a csütörtöki beszélgetést a hagyományos és elmaradhatatlan zsíros- és lekváros kenyér mellett, melyhez jólesett a jó szívvel kínált forró tea.

*

Február 14-én, immár ötödik alkalommal rendezték meg a **Budai Katolikus Egyházközségek Bálját**. A rendezvényen megjelent több egyházi és közéleti személyiség, mint például Udvardy György segédpüspök., Mádl Dalma asszony, Antall Józsefné néhai miniszterelnökünk felesége, Bolberitz Pál, Pokorni Zoltán, a budai kerületek polgármesterei vagy önkormányzati képviselői, köztük Mitnyan György, polgármester. Együtt ünnepelt híveivel a budai plébániák papsága, köztük Márton atya is. Az idei bál különlegességét adta, hogy plébániánk közössége kapta feladatul a bálterem díszítését. A hívó szóra kis számú, de annál lelkesebb csapat gyűlt össze.

A két hatalmas bálterem izléses dekorációja – figyelembe véve a helyi adottságokat – sok fejtörést okozott, de végül mind a szervezők, mind a vendégek körében tetszést aratott, amit nyílt színi tapssal jutalmaztak. Ezúton is köszönjük a közreműködők: Hartmann Erika és Barta István, Béres Györgyné, Dézsi Krisztina, Radics Laura, Béres Orsolya, Barta András, Horváth Ádám és Vígh Zoltán áldozatos munkáját.

*

Az egyik legjobban sikerült jelmez:

„Tünde, a karvezető”

A közeljövő eseményei:

A nagyheti triduumot április 5-6-7-én Gábor Elemér atya fogja tartani.

*

A nagyböjtben minden pénteken keresztutat járunk. Üdvös lenne, ha, mint az előző években, az idén is, plébániánk közösségei vállalnák egy-egy keresztút vezetését. Szándékukat jelezzék a sekrestyében.

A hittanosok keresztútja március 26-án lesz.

*

Missziós imaközösség alakult plébániánkon. Összejöveteleiket,

imaóráikat kéthetente csütörtöki napokon tartják a plébánián.

*

Nagyböjtben minden szombat este a szentmise után **zsolozsmát énekelünk**. Intézzük úgy dolgainkat, hogy ne kelljen a szentmise után rögtön elmennünk! Legyen ez is húsvéti előkészületünk része!!

*

Március 2-án szentségimádás lesz templomunkban. Délután 5 órakor pedig szentóra.

*

Fiatal házások imaközössége alakult a plébánián Péch Olívia és férje, Seidl Tibor vezetésével. Szeretettel várják a fiatal, néhány éve házasságot kötött házaspárok jelentkezését. Összejöveteleiket minden hónap 3. szerda estéjén 1/2 9-11 óráig tartják. Jelentkezni lehet a sekrestyében.

*

László atya vezetésével erdélyi kirándulással egybekötött **plébániai zarándoklatot szervezünk** a csíksomlyói búcsúra. Kor-

látzott számban még lehet jelentkezni a sekrestyében.

„Jézus mondja: *Íme, én elkészítettem számotokra az utat és véremmel megnyitottam a kaput: ne legyetek hanyagok a követésben azáltal, hogy letelepedtek önszeretetetekben és a tudatlanságban, valamint a vakmerő vélekedésben, hogy a magatok módján akartok szolgálni engem, nem pedig úgy, ahogy Én akarom!*”

Sienai Szent Katalin breviáriuma

Béres György

(folytatás az 1. oldalról)

Bevételeink. Az önkéntes hozzájárulás a 2002. évhez viszonyítva félmillió Ft-tal magasabb, elérte a 8,7 millió forintot. A hívek által a perselyekbe helyezett adomány 10,6 millió forint volt. Ebből a templomépítés célját szolgáló második vasárnapi gyűjtések összege 2,5 millió forint, a központi gyűjtések alkalmával (katolikus iskolák, péterfillér, szentföldi keresztények, missziók, karitás) pedig 1,1 millió forint gyűlt össze, amelyet a főegyházmegye felé továbbítottunk. Az új templomra további 5,7 millió forint adományt fizettek be a jótévedők a plébánián vagy az alapítvány számlájára. Umehegyek értékesítéséből 9 millió forint folyt be. Ezt a bevételt az új-régi ingatlanunk megvásárlásához az érekségtől 1999-ben felvett kölcsön törlesztésére fordítottuk. Adósságunk 2003 végén így 81 millió forintba csökkent.

Kiadások. A plébánia papságának és az alkalmazottaknak a fizetése és az azt terhelő járulékok 6 millió forintot tettek ki. A plébánia és a templom működtetésére

(főleg a fűtésre-világításra) közel 3 millió forintot kellett fordítanunk. A templomi üveglakok elkészítése és kisebb felújítási munkák 2 millió forintba kerültek. Sikerteljesen új székeket vásárolnunk a közösségi terembe. Az épületek biztosítása 200 ezer forintba került.

Bátran elmondhatjuk, hogy 2003-ban is saját erőből fenn tudtuk tartani a templomunkat, a plébániát, szerény adományainkkal segítettük a világegyházat és a missziókat és a szegényeket.

Lesz új templomunk. Plébániánk területén tízezerre becsülhető a katolikusok száma. A vasárnapi illetve szombat esti misék együttes látogatottsága kb. 2000 fő, vagyis a hívek egyötöde rendszeres templomba jár. Egyházközségi hozzájárulást 1600 fő fizet, amely ugyanennyi háztartást jelent. Ha háztartásonként átlag három fővel számolunk, megállapíthatjuk, hogy a katolikusok közel fele tart kapcsolatot a plébániával. Mindez azt is jelenti, hogy immár kinőttük eredetileg is ideiglenes céllal épült kis templomunkat. A legtöbb misén a hívek jelentős részének

nem jut ülőhely.

Az elmúlt években tartalékaink szerény mértékben gyarapodtak, s ez reménységgel tölthet el bennünket, hogy az új templom építését hamarosan tervezni tudjuk.

Kérünk mindenkit, hogy a jövőben is tartsuk szem előtt a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia ajánlását, miszerint önkéntes hozzájárulás címén nettó éves jövedelmünk egy százalékával az egyházközségünk fenntartásához járuljunk hozzá. Ez befizethető a pénzbeszedőknél, a plébánián vagy a sekrestyében. Átutalási postautalványt is lehet kémi. A hozzájárulás megfizetése banki átutalással is történhet.

Köszönünk minden segítséget, s nemcsak az anyagiakat, hanem a buzgó templomlátogatást, a sok-sok közösségünkért felajánlott imát és munkát is.

A plébánia képviselő testülete nevében:

Horváth Lászlóné
a gazdasközpont munkabizottság vezetője

Beszámoló

a liturgikus bizottság 2004. január 14-én tartott értekezletén született döntésekről és javaslatokról.

A liturgikus bizottság **Szauer Tibor vezetésével**, *Tőkés Tünde Müller Ferenc Takács László* tagok, valamint *Györgydeák Márton plébános, Szócs László káplán és Schimmer József kántor* részvételével – a plébániai zsinat szellemében – áttekintette a szentmisével, a liturgikus térrel és a liturgikus étellel, oktatással kapcsolatos célokat és feladatokat. A javaslatok és döntések egy része vagy csak szűkebb körre vonatkozik (pl. a pap és a ministránsok öltözködése, mozgása a mise ill. a szertartások alatt) vagy technikai jellegű változtatás, amelyek megvalósítása szintén egy szűkebb csoport (pl. műszaki bizottság) feladata lesz. Ezért itt csak azokat a változásokat ismertetjük, amelyek mindannyiunkat érintenek.

A szentmise:

A „hívek könyörgésénél” minden fohász után „HALLGASS MEG URUNK!” mondandó.

A prédikáció után a hallottak megfontolására a pap rövid szünetet (csendet) tart.

Felnőtt felolvasói csoport (lektorátus) megalakítását tervezzük. Kérjük, figyeljük a hirdetéseket, s aki vállalkozna felolvasásra a hirdetés alapján, jelentkezzen.

A „Miatyánk” előtt az eddiginél kicsit korábban álljunk fel, amikor a pap a kehelyhez és a paténához nyúl, hogy a doxológához magasba emelje.

A liturgikus imák, mint pl. a GLORIA vagy a CREDO teljes, előírt szövegét mondjuk vagy énekeljük, a tartalmilag hasonló karácsonyi, húsvéti népénekek a mise más helyén legyenek.

A liturgikus tér:

Döntés született a hirdetőtábla tematikusabb kialakításáról, ill. külső hirdető elhelyezéséről.

Ismételten felmerült egy Mária tiszteleti hely kialakításának szükségessége. A tervek szerint ez a jelenlegi „Filoména” mellékoltár lesz. Az elképzelésekről, tervekről még külön beszélünk.

Liturgikus élet, oktatás:

Szorgalmazzuk, hogy a keresztelezés a hívők közösségében, szentmise keretében legyen. Üdvös lenne, ha a megtérő felnőttek, de például az elsőáldozásra készülő, még keresztelelen gyermekek keresztelezését a nagyszombati szertartás keretében végeznénk el.

A bérmálás feltétele a 18 éves kor és legalább egy éves előkészítő oktatás.

A nagyböjtben szombat délutánonként már 1/2 6 órától lesz gyónatás, hogy ezáltal is biztosított legyen a zavartalan gyónás és szentmishallgatás.

Liturgikus bizottság

Beszámoló a Felső-krisztinavárosi Plébánia képviselőtestületének

2004 .januári és februári üléséről

Január 24-én tartotta meg idei első ülését a plébánia képviselőtestülete. Ezen előbb Márton atya, majd a világi elnök összegezte a testület elmúlt évi munkáját. Mindketten kiemelték, hogy a sok jó kezdeményezés mellett (pl. a plébániai zsinat megrendezése; egy-egy közösség életének megújulása) sajnos gyakran marad segítség nélkül magára a plébános a napi gondok megoldásában, s a zsinaton megfogalmazott határozatok megvalósítása is akadozik. Béres György javasolta, hogy az eddigénél gyakrabban ülésezzen a testület, kevesebb de konkrétabb feladatokat tűzzön ki maga elé és figyelje, segítse annak megvalósulását.

Az eredeti napirenden szereplő 2003. évi zárszámadás és a 2004. évi költségvetés megvitatása technikai okok miatt elmaradt. Erről a következő, február 20-i ülésén határoz a testület.

Ezt követően **Szauer Tibor a liturgikus bizottság vezetője** és **Takács László a bizottság tagja** ismertette a liturgikus teendőkkel kapcsolatos – a plébános úrral előzetesen egyeztetett – javaslatait. (lásd 3. oldal)

Egyéb témák:

- 1 A plébános úr beszámolt a Fővárosi Gázművekkel folyó tárgyalások állásáról, amelyek a plébánia területén lévő tárolóhellyel kapcsolatban zajlanak.
- 2 Lapunk, a „Felsőkrisztina” előállítását ebben az évben nem tudjuk a pályázati támogatásból finanszírozni, ezért a hirdetésekben és itt, ezen a helyen is hangsúlyozzuk, hogy – aki teheti – a nyomdaköltségekhez járuljon hozzá. Ennek legegyszerűbb módja, hogy az erre szánt összeget az újságos perselybe dobja.
- 3 Sajnos, nem minden közösség ügyel arra, hogy az általa használt helyiséget távozásakor rendben, tisztán hagyja el. Gondot jelent, hogy pazarló e helyiségek fűtése. Ezért minden teremben feliratot fogunk elhelyezni a terem rendjére és távozásakor a fűtés lekapcsolására (15°C –ra) vonatkozóan.
- 4 Szó volt még többek között az adventi gyertyagyújtás rendjének átgondolásáról, valamint arról, hogyan lehetne a gyerekeket jobban bevonni a plébánia életébe például pályázatok kiírásával vagy egy gyermekvasútos kirándulás megszervezésével.

Az ülés szokásos módon imával ért véget.

A február 20-án megtartott értekezlet fő

napirendi pontja a 2003. évi zárszámadás és a 2004. évi költségvetés ismertetése, megtárgyalása, majd elfogadása volt.

1. A plébános úr imával nyitotta meg a gyűlést.
2. Ezt követően Horváth Lászlóné, gazdasági-műszaki bizottság vezetője ismertette a 2003. évi zárszámadást.

Kiegészítésként Schimmer József kérdésre tájékoztatást adott arról, hogy az egyházi hozzájárulást fizetők száma mintegy 15%-kal növekedett, valamint a hozzájárulásból származó bevétel jelentős mértékben a két adószedő tevékenységének köszönhető.

A képviselőtestület tagjai javasolták, hogy az egyházi hozzájárulást fizetők részére készüljön „köszönőlevél”, melyet az adószedők visznek majd el, ill. a templomi újságospulton is megtalálható lesz. Továbbá a *Felsőkrisztina* c. lapban jelenjen meg az adószedők rövid, fényképes bemutatása, hogy minél többen megismerjék őket.

A zárszámadással kapcsolatban egyéb kérdés, észrevétel nem hangzott el.

A képviselőtestület a 2003. évi zárszámadást egyhangúlag, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

3. A zárszámadás elfogadása után Horváth Lászlóné ismertette a 2004. évi költségvetés tervezetét.

A tervezet ismertetése után kiegészítő javaslatok és hozzászólások következtek:

- A **Seidl Tibor** javasolta a pályázati lehetőségek folyamatos figyelését, egyúttal vállalta az esetleges pályázatok elkészítését.
- B **Seidl Fidél** egymillió Ft összeget javasolt beállítani a sekrestye beázott tetejének javítására.
- C **Szende Ákos** érdeklődött a Bűrök utcai Szt. Márton-kápolnába készülõ dombormű tulajdonjogáról és az önkormányzattal történő költségmegosztás lehetőségéről. A plébános úr válasza szerint a dombormű az egyházközség adománya, tulajdonosa – mint a kápolnának is – a kerületi önkormányzat. A költségeket a plébánia állja.

Horváth Lászlóné ismertetése szerint

a tervezett tényleges bevétel	40.720	ezer
Ft		
a tervezett tényleges kiadás	31.463	ezer
Ft		

A költségvetés terv szerinti alakulásával a főegyházmege felé fennálló tartozásunk 70 millió Ft-ra csökkenhet.

A képviselőtestület a 2004. évi költségvetést egyhangúlag, ellenszavazat és tartózkodás nélkül, elfogadta.

- 4. Következő napirendik pontként** Márton atya tájékoztatást adott az elmúlt időszakban történt és a plébánia életévek összefüggő eseményekről.
- A Fővárosi Gázművekkel folytatott tárgyalás jelenlegi állásáról. A Gázművek a plébánia területén lévő gáztároló a végleges szolgálmi jog megszerzéséért 2 millió Ft összeget ajánlott fel. Szakértői véleményt kértünk, mely a reálisan kérhető összeget 19,2 millió Ft-ban állapította meg. Az egyeztetések még folynak.
- B A plébános úr tájékoztatást adott *dr. Mitnyan György* polgármester úrral 2004. január 30-án lezajlott találkozájáról is: A találkozón a következő témákat beszélték meg:
- C plébános úr köszönetet mondott a Hully-Gully műkölépcsőjének elbontásáért és elszállításáért,
- D A plébánia domborművet ajándékoz a Bűrök utcai Szt. Márton-kápolnába; az alkotó *Szmrecsányi Boldizsár* lesz. A felajánlást a polgármester úr köszönettel fogadta.
- E Az önkormányzat továbbra is támogatja pályázatok útján a plébánia ifjúsági tevékenységét.
- F Az önkormányzat tervezi a Hully-Gully épületének külső lefestését, a plébánia azonban erre jelenleg nem tart igényt, mivel az épület őrzését nem tudjuk biztosítani, így rövid időn belül újra lefűjják.
- G Az önkormányzat támogatást nyújt a *Felsőkrisztina* megjelentetéséhez.
- H Szükséges a plébániához tartozó telek határkiigazítás, ehhez az önkormányzat felajánlotta segítségét.
- I A templom melletti szervizút és árok fővárosi tulajdonban van, az önkormányzat a tisztántartás hiányára vonatkozó panaszt csak továbbítani tudja.
- J A templomkert – mint közterület - villanyvilágítását a főváros fizeti, az ehhez való utánjárásra a plébános felkérte a műszaki-gazdasági bizottságot.

5. Személyi kérdésekről is döntött a képviselőtestület:

Érsek László egészségi okokra hivatkozva benyújtotta lemondását. A testület új tagja a póttagok listáján soron következő **Hartmann Tivadarné** lett. Ő tagja volt az előző testületnek is. Áldozatos, lelkes munkája, amelyet a hitoktatásban és a plébániai élet egyéb területein eddig is végzett, valamint kedves, közvetlen egyénisége által sokak által ismert és elismert tagja a plébániai közösségnek. Szeretettel köszöntjük és sok sikert kívánunk testületi munkájához is.

6. Egyéb témák:

- A A nagyheti triduumot *Gábor Elemér* atya fogja tartani.
- B **Majálisunk** az idén május elsején lesz a szokott helyen. A helyfoglalási engedély beszerzését *Vajna László* intézi.
- C **Május 18-án** a felnőtt hittan keretében **plébániánkra látogat Erdő Péter bíboros úr.**
- D A **templombúcsú programjának** színésítésén el kell kezdeni gondolkodni. (Várjuk a hívek javaslatait is.)
- E *Béres György*, a képviselőtestület elnöke ismertette az előző ülés javaslatait és tájékoztatást kért arról, hogy azok megvalósulása hogyan halad. Közvetítette *Baska György* segítségének felajánlását a templomi hirdetőablak kialakításához.
- F *Babics Balázs* tájékoztatást adott arról, hogy a plébániai számítógépre Windows XP programot telepítenek megfelelő mentési lehetőségekkel és védelemmel ellátva. Ennek ára kb. 50 ezer Ft lesz. A számítógép kezelésének, valamint a hozzáférhetőség rendjét *Vajna László* dolgozza ki és felügyeli a jövőben.
- G *Lukách Krisztina* sérelmezte, hogy az irodában tárolt számítógép után nem sokkal az ugyanott tartott fénymásolót is tönkre tették. A károkozó személye nem derült ki. Javasolta, hogy szigorítani kellene az ezekhez az eszközökhöz való hozzáférést. A plébános úr a javaslatot nem támogatta.
- H A plébániai levélpapír elkészítésére meghirdetett pályázatra három pályázótól nyolc tervezet érkezett be. A testület tagjai valamennyi pályamunka megtekintése után választották ki a nyertes alkotást. A nagy többséggel megszavazott mű alkotója *Madocsay Ákos Emil*.
- 7. A következő ülés időpontja 2004. április 24., helyszíne Nagymaros.**

Lukách Krisztina
Béres György

A zsinat gyümölcse?

Mérleget vonni bizonyára még korai, különben is bárminemű, pláne rövidtávú jobbulást, „fejlődést” pusztán számadatok, érzések vagy benyomások alapján elemezni s főleg igazolni – s erre éppen egyházunk története ill. a rendszerváltozás sodrában a templomba járók hirtelen megnőtt számának későbbi látványos visszaesése a figyelmeztető bizonyíték – nem más, mint csalóka próbálkozás. Mégis: tavalyi zsinatunk óta mintha egyre többen észrevennénk egymást, s nemcsak a templomkertben, de a buszon, villamoson is köszönünk annak, aki a misén mellettünk ült. Egyre többünknek tudjuk legalább már a keresztnévét, s megtapasztaljuk, hogy nem is olyan nehéz a mással beszélgetést kezdeményezni, még akkor sem, ha annak foglalkozását, érdeklődési körét, családi viszonyait nem ismerjük. De aktívabban a szentmisék is, több az olvasásra vállalkozó, s valamivel kevesebb a késve érkező. A zsinat előtt „elszigetelten” működő imacsoportok tagjai is kezdik megismerni egymást, következőképp ígéretesnek (értsd: kegyelmi ajándékokban gazdagítónak) mutatkozik a csütörtökönkénti plébániai missziós imá-összejövetel. A keddi felnőtt hittanra járók száma is nőtt, tudatosabb a hittan, mint ismeretbővítő tantárgy iránti érdeklődés, s kezdjük azt is megtanulni, hogy a közben felmerülő gondolatainkat-mondanivalóinkat a témához illően, a többiek türelmével való visszaélés nélkül adjuk elő. Mint tudjuk, az idei téma Márk evangéliuma, s a „tananyag” tárgyalásakor (véletlenül?) közösségépítésünk szempontjából igen aktuális résszel találtuk magunkat szemben, mikor a 3. fejezetben az a kérdés jött elő, hogy kik az Ő testvérei, azaz hogy ki tartozik igazán Jézushoz. Megbeszélve a fejezet záró mondatait (Ami-

kor anyja és testvérei odaértek, kint maradtak és hívták őt. A körülötte ülő tömegből figyelmeztették: „Anyád és testvéreid kint állnak és keresnek.” Ő azonban így válaszolt: „Ki az én anyám és kik az én testvéreim?” Majd végignézve a körülötte ülőkön csak ennyit mondott: „Ezek az én anyám és testvéreim! Aki teljesíti mennyei Atyám akaratát, az mind testvérem, nővérem és anyám.”, Mk 3,31-35), Márton

s nemcsak karizmáink mások, sorsunkból-bajainkból-örömeinkből adódó életvezetési motivációink is. Szent Pál tehát hozzánk is fordul: „Kérlek tehát titeket (...): éljétek méltón ahhoz az elhíváshoz, amellyel elhívattatok, teljes alázattal, szelídséggel és türelemmel; viseljétek el egymást szeretettel, igyekezzetek megtartani a Lélek egységét a békesség kötelékével” (Ef 4,1-3).

Zsinati atyák: Márton atya, Beer Miklós püspök és Brückner Ákos Előd

atya felhívta figyelmünket, hogy – annak ellenére, hogy természetesen minden ember testvérünk – elsősorban a magukat az egyházköz- ség tagjainak valló emberek azok, akik teljesítik (legalább is több-kevesebb sikerrel teljesíteni akarják) a mennyei Atya akaratát, következőképp különösen nekik (konkrétan tehát: nekünk) kell testvéreknek tekinteni egymást – az ezzel járó minden gyakorlati következménnyel együtt. Hála Istennek, arról nincs szó, hogy ezt az egyszerre könnyű és nehéz feladatot parancsszóra kellene végrehajtanunk (az úgysem menne), de hogy tudatos közösségépítésre, egymás iránti türelemre s akár a másik pusztá elviselésére kell törekednünk, az kétségtelen, hiszen sokfélék vagyunk,

Hogy ehhez közösségünk mekkora erőt tud adni, arra éppen Kertész Annamária, a Taizé-i és plébániai közösségünk lelkes tagja emlékeztette a tévénezőket a Katolikus Krónika febr. 9-i adásában: a hamburgi találkozón szomorúan tapasztalata a nagy nyugati kikötőváros silány vallási életét, többek közt a szentmisék iránti megcsappant érdeklődést, mintegy ellentétként s örömeinek kifejezést adva felidézve a mi plébániánk jóval élénkebb közösségi életét és meghittebb együttléteit (nyilván a diákmisére ill. az azt követő agapéra gondolt).

Örüljünk mi is egymásnak. Jó okunk van rá!

Szende Ákos

Missziós imaközösség

Kedves Testvérek!

Csendes, közös imára hívunk titeket!

Az elmúlt vasárnapokon a plébániái hírekben hallhattuk, hogy *Burbela Gergely* SVD atya irányításával missziós imaközösség alakul plébániánkon.

1875-ben *Janssen Arnold* atya katolikus missziós szerzetesrendet alapított Hollandiában, ez az "Isteni Ige Társasága" (latinul: *Societas Verbi Divini*, röviden: SVD).

Ez a rend arra hivatott, hogy szervezeten küldje misszióáriusait az egész világra, hogy hirdessék az evangéliumot.

Hitet adni nem lehet, mert az mindenkinek személyes kapcsolata Istenel, de ahhoz hozzásegíteni valakit nemcsak lehet, de kötelességünk is. A hívó ember életének az az értelme, hogy ne csak saját magát, de testvéreit is besegítse Isten országába, hiszen a

jeruzsálemi első kersztények tapasztalata: „A hívők sokaságának egy volt a szíve-lelke...” (Ap. Csel. 4, 32)

Missziós papjaik idegen országokban hirdetik Isten igéjét, szem előtt tartva a II. vatikáni zsinat tanítását, mely szerint az egyház bölcsen, szeretettel, párbeszédet folytatva működik együtt a másvallásúakkal, bemutatva a keresztyén vallásos életet, de elismerve és megőrizve azokat a lelki, erkölcsi és kulturális értékeket, amelyekkel ott találkoznak.

Warren szerint: az első feladatunk, amikor másvallású emberekkel találkozunk, hogy vessük le sarunkat, mert szent ez a hely, amelyhez közeledünk. Különböznél oda jutunk, hogy csak emberien gondolkodunk és nem vesszük észre, hogy Isten már ott volt, mielőtt mi megérkeztünk.

A verbiták belmissziót is végeznek, segítve ezzel az újraevangelizációt.

Hazánkban 1916 óta működnek, két rendházuk van: Kőszeg, Szent Imre Missziós Ház és Budatétény, Názáreti Missziós Ház.

Az ő munkájukat szeretnénk segíteni imáinkkal, esetleg más felajánlással is. Az országban már 13 missziós imakör alakult.

Aki vágyat érez és időt tud szakítani erre, jöjjön imádkozni!

Az első, plébánián tartott imánkon mely febr. 12-én csüt. volt, 16-an gyűltünk össze és nagy örömünkre velünk tartott *László* atya is.

Szeretnénk, ha minél többen jönnétek, fiatalok is.

Az imaórákat kéthetenként csütörtökön tartjuk, a kis tanácsteremben este, a hatos mise után, fél 7-től fél 8-ig.

A következő márc. 11-én lesz.

Mindenkit szeretettel várunk!

Csurgainé Sipos Mária

Visszaemlékezés a nehéz időkre

Csengőfrász és egy nagyszerű nővér

Az alábbi levelet szerkesztőségünk 2003-ban kapta, de sokáig olvasatlanul kallódott és csak február közepén került elő. Néhány héttel azután, hogy szerzője visszaadta lelkét a Teremtőnek. Azt kérte levelében, hogy ne említsük a nevét. Kérését tiszteletben tartjuk, bár bizonyára sokan ráismernek, mert „nem magának élt, hanem másokat boldogítani volt Élete célja”-ahogy gyászjelentésében olvashattuk a Szt. Amrustól kölcsönzött szavakat.

Egyszer *Hernádi* atya arra kért, hogy látogassak meg egy régóta hiányzó, 11 éves, elsőáldozásra jelentkezett leánykát. Délelőtt becsöngettem a lakásba, remélve hogy az édesanyját találom ott-hon, de az apa nyitott ajtót. Éreztem, hogy ebből baj lesz, de a megbízást végre akartam hajtani. Megmondtam, hogy az elsőáldozási tanfolyamról leánya sokat hiányzik, és érdeklődnék, hogy talán beteg? Azonnal jött a méltat-

lankodás: hogy az ő lányának semmi köze a templomhoz, stb. Kiderült, hogy a mama titokban akarta tartani ezt az ügyet. Így akaratlanul, de elárultam a családnak.

Ezek után, másnap délelőtt lakásomon felhívott az apa telefonon, természetesen név nélkül, és közölte, hogy ne foglalkozzék ilyen ügyekkel, mert a férjem könnyen elveszítheti az állását, és akkor miből élek meg öt gyerekemmel. Így működött az idegdaráló-gép.

Ami az iskolai hitoktatást illeti, már a beiratkozás is akadályversennyel ért fel. A beiratkozás idejét nem írták ki, csak forró dróton adtuk át egymásnak. Dél-előttre tették, mindkét szülő jelenlétét megkövetelték, pedig a kenyérkereső édesapa állása „klerikális beállítottsága” miatt úgyszólván függött. A hittanóra fele üres terem keresésével telt el, összevonták a korosztályokat 1-8-ig stb.

Az iskolai hitoktatás ellehetetlenítése után következett a drága jó, bátor atyák

és szerzetesnővérek „nyelvtanítása és korrepetálása”! A „csengőfrász” a szomszédok feljelentése alapján, „nem várt látogatók” rajtaütése. A szegény gyermekek úgynevezett kettős nevelése: miről, miért, hol és kinek nem szabad beszélni. Baráti családoknál, mindig másoknál tartották a „korrepetálást”.

Erre a nehéz időszakra gondolván nagy hálával és szeretettel emlékezem meg legjobb barátnőmről, az angolkiasszony *Szilléry Joli* nővéréről. Rendíthetetlen hitéről, óvatosságáról, humoráról, fáradhatatlanságáról, bátorságáról, önfeláldozásáról. Támasza volt a családoknak és az egész plébániának, az atyáknak és a ministráns-kollégiumoknak egyaránt. A papi hivatások gondozását is feladatának tartotta. Hála Istennek, hogy akkor segített nekünk, hogy gyermekeinket a helyes útra terelhessük!

egy édesanya
Budapest, 2003

A Keresztelő nyomában – Jordániában

Egy negyedtenyérnyi, fényesre csiszolt kavicsot tartok a kezemben. Háromezer kilométert hozta velem a repülőgép. *László Ervin* szerint a pszi-mező révén évezredek emlékezetét hordozzák magukban és adhatják tovább az anyagi világ tárgyai. Vallatom a kavicsot, mit mesélne, ha tudna? Láttá, hallotta a Keresztelőt? Talán a Megváltó lábai érintették, amikor alászállt galamb alakjában a Szentlélek és megszólalt a Hang: „Te vagy az én szeretett Fiam, benned telik kedvem”

Az utazót Akabából a nevezetes „Királyok Útján” viszi az autóbusz Északra, a Holt-tenger irányába, azon az úton, amelyen a Bibliából ismert királyok vonultak seregeikkel.

Az út elhalad *Petra*, a 13. században elnéptelenedett és azóta a világ számára egészen a 19. sz. elejéig el is feledett, sziklába faragott város mellett. A világ egyik legkülönlegesebb, még ma is titokzatos emlékegyüttese után 20 km-re *Shobak* vára tűnik fel. Az 1115-ben épített keresztelőslovag-erődítmény évtizedekig állt ellen *Szaladin* és a mamelukok támadásainak. Védhetőségének az arra látogatót még ma is lenyűgöző bástyái és falai mellett egy másik titka is volt: az erődítmény alatt hatalmas vízgyűjtő ciszternarendszert építettek. Az ide levezető lépcsősor még ma is megcsodált látványosság.

Tovább utazva érünk el *Kerak* (Karak) városába, ahol Jordánia leghíresebb keresztelőslovagvárát találjuk. A mai város a moabiták királyságának fővárosa helyén épült. Az ősi települést először a szíriaiak, majd a nabateusok hódították meg. Őket a rómaiak követték. Fény-

korát a bizánci birodalom alatt élte, a rettegett fellegvárát 1142-ben a nevezetes útvonal és az azon utazók védelmére építette *I. Balduin* keresztelős király. A vár 1263-ban a mamelukok kezére került, az oszmán birodalomban az 1500-as évekig volt jelentősége, majd kiürítették és sorsára hagyták.

Kerakot elhagyva *Madaba* felé véve az utat, érjük el Bethaniát, - a Holt-tenger vidékét és a Jordán völgyét. A zarándokok által másfélezer év óta látogatott területet ma kerítés védi. A látogató csak gyalogszerrel járhatja be a szent helyeket.

A Keresztelő barlangja közelében

Az első pont, ahol a Biblia egy útját kereszteljük, *Hermon hegye*, ahonnan tüzes szekeren Illés az égbe szállt.

Kr.u. 530-ban írja erről a helyről *Theodosius*: „...ahol *Uramat megkeresztelték, itt a hely, a Jordán mentén...*” Itt találjuk *Rhotoriosnak* az 5. században épült görög-ortodox kolostora romjait s az un. Északi- és Nyugati templom falmaradványait. Ez utóbbi mellett található Keresztelő János barlangja.

Néhány lépésre innen épült a 6. század elején a zarándokok kápolnája. Mozaikpadlója rekonstruált részei és a boltozat

egy helyreállított íve emlékeztet a múltra. 2000. március 21-én látogatott ide a Szentatya. A rekonstruált boltív alatt állították fel a pápai mise oltárát. Azóta a templom a „II. János Pál temploma” nevet viseli.

A történelmi zarándok úttal párhuzamosan, a *Wadi al-Kharrar*-on, – egy fűzfafélével, nádassal sűrűn benőtt lápos területen –, gyalogút vezet a Jordán felé. Itt tárták fel a közelmúltban azt a 10x20 méteres nagy keresztelő medencét, amelyet a bizánci időkben csoportos keresztelések céljára használtak. A hagyomány szerint egy-egy alkalommal több

mint 300 zarándok talált itt elhelyezésre. A medencétől nem messze, a gyalogos ösvény „Keresztelő János forrásához” vezet. A bizánciak alatt a forrás vize a zarándokoknak az ivóvizet

biztosította, de keresztelésre is ezt a vizet használták. Tovább sétálva jutunk el a folyó mellé épített és Keresztelő Jánosról elnevezett templom feltárt romjaihoz. A romok fölé tetőszerkezetet építettek, a padozat rekonstruált mozaikjaiból is sikerült valamennyit feltárni. A templom a Jordán keleti partjára épült, hagyomány szerint Jézus itt tette le a köntösét és lépett a Jordán vizébe.

Néhány lépcső vezet le a folyó mai medréhez. A vízbe modern vonalú keresztelőmedencét helyeztek. A lassan csordogáló folyó itt alig szélesebb 20

méternél. A túlsó part már a mai Izrael területe, - egy épületen kis zászlócskát lenget a szél.

Meghatódva lépünk a folyóparthoz. Egy utazótársam öt-éves kisfiával jár előttem. Az édesanya a vízhez érve csendben megszólal : fiam, merítsd a kezedet a vízbe! A kisfiú nem a vízbe nyúl, mint valami lány felületet, megsimogatja azt. Magam is a vízhez érek : furcsa érzés, amikor a kezem a folyóba merítem. Egy csendes, magamban elmondott fohász után próbálok meg elképzelni a valamikor történeteket. Továbblépek, - most már feleségem keze a vízben, - majd egymást kézen fogva indulunk vissza.

Talán itt keresztelkedett meg Jézus

A felfelé vezető lépcső alján fénylő kavicsokon csillan vissza a nap. Egyet felveszek a földről, percekig a tenyerembe zárva tartom, - majd mint fizetséget valamiért, zsebre teszem. Most itt van az íróasztalom, kezembe veszem, és lehunytt szemem előtt megjelenik János: „Arra sem vagyok méltó, hogy a saruját megoldjam”.

Dr. M. F.

Testvértemplomunk,

a vallettai Keresztelő Szent János társkatedrális

Kevesen tudják, hogy a keresztény Európa legdélebbi határának tekinthető Málta érseki templomának is Keresztelő Szent János a védőszentje – akárcsak a Máltai Lovagrendé.

A templom története a XVI. századig nyúlik vissza. Miután a lovagok 1565-ben a „Nagy Ostrom” idején sikeresen visszaverték az oszmánokat, nagyszabású építkezések indultak a szigeten. A jelenlegi (1571 óta) főváros, Valletta és egyben az új rendi templom főépítészé *Girolamo Cassar* (1530 - 1593 k.) hadmérnök volt. *Pietro del Monte* nagymestertől kapott megbízását precízen teljesítve a század végére már állt a háromhajós katedrális. Külső felülete, homlokzata meglehetősen egyszerű, a kapuzatot csak két dór oszlop emeli ki a falsíkból. (A két robusztus torony eredeti sisakjai a második világháborúban megsemmisültek). Máltai szokás szerint a torny(ok)on több óra is látható, de csak egy mutatja a pontos időt – mégpedig azért, hogy az ördög nehogy kifigyelje a szentmise kezdetét s a jámbor híveket zaklatni tudja...

Annál gazdagabb viszont a belső tér: a hevederívvel tagolt főhajó kifestését *Mattia Preti* (1613 - 1699) végezte 1661-66 között, mesteri szinten. Preti Itáliában *Lanfranco*, *Guercino* és *Rubens* tanítványa volt. Szín pompás freskósorozata Keresztelő János életének főbb csomópontjait ábrázolja, világos színekkel, narratív stílusban.

A templomban a lovagrend valamennyi „nyelve” (tagozata) külön kápolnát kapott. Ezeket a rend nagymestereinek építáfiu-mai, mellszobrai ékesítik, s a johanniták legjelesebbjei néznek

ránk a főhajó falait borító díszes, apostolfigurákkal tagolt gobelinokról is. A főoltár szoborcsoportja (Jézus megkeresztelkedése) – *Giuseppe Mazzuoli* alkotása a XVI-XVII. század fordulójáról – nem pusztán plasztika, hanem az itáliai barokk szobrászat térábrázolásának betetőzése. Az oltár aranyozott hátterével kiegészülve a márványszobor maga a misztérium, mely a „tarka” belső térben vonzza a látogató tekintetét.

A padlózat a maga nemében a katedrális egyedülálló ékessége: színes márványintarziával díszített sírlapokból áll, mindegyiken megtalálható az illető lovag neve és a „memento mori” – motívum koponya vagy csontváz képében.

A katedrális múzeumának legértékesebb, világhírű darabja *Caravaggio* Keresztelő János fővétele című festménye. Az olasz festőóriás utolsó nagy alkotásának (1608) tengelyében egyszerűen, pátosz nélkül, éppen ezért drámai módon örökítette meg névadó patrónusunk mártíromságát. A szent kiömlő vérében jól kivehető – a mesterre jellemző sötét-világos tónusnak köszönhetően – a művész szignója. Az alkotás ma az egyik oldalkápolnában tekinthető meg egy másik, kisebb méretű *Caravaggio* – képpel együtt (Szent Jeromos), melyet 1984-ben elloptak, s csak három év múlva került vissza helyére.

A katedrális kerek egész, a mediterrán barokk gyöngyszeme. Szent Bonaventura írja, hogy a „teremtett szépség az örökkévalóság jele, ami az embert Istenhez vezet.” Ez a vallettai székes-egyháznak is a titka, mely évről évre zarándokok, turisták ezreit érinti meg a déli országban.

Jakab Péter

Gitáros krónika 2003

Mozgalmas évet zárt a Gitáros Együttes 2003-ban. Hogy a legfontosabbal kezdjem: elkészítettük *Maradj velem* című, saját dalainkat tartalmazó CD-nket. (Erről a hálás témáról sajnos nem értekezhetek bővebben, mert Mado már lecsapott rá.)

Azért volt itt még más is:

Minden évben megrendezik a gitáros együttesek találkozóját; idén tavasszal mi voltunk a házigazdák. Minden résztvevő együttes bemutatkozott néhány saját dallal, majd közös agapé, beszélgetés következett. Ilyen rendezvényeken a jövőben is

igyekszünk ott lenni.

A nyári szünet után, kipihenve a CD-t és a tanév egyéb fáradalmait, újult erővel csaptunk a húrok közé. Ez alkalommal szervezeti változás is történt: Madocsay Ákos átadta az együttes vezetését Bódy Katának.

Tavaly is, mint más években, a heti gitáros misék mellett esküvőkön, keresztelőkön is játszottunk. Adventben a szerdai rorate miséket vállaltuk. Ahogy ez már hagyomány nálunk, karácsony előtt zenés áhítatot tartottunk. Idén Rubovszky György diakónus volt a vendégünk, aki a dalok közti szünetekben az Újszövetség egyes részleteit elemezte.

Az elmúlt évben jó néhány új tagot üdvözölhettünk sorainkban, azonban, hogy klasszikusokat idézzek: „sokan vagyunk, de még mindig nem vagyunk elegendő”. Továbbra is szeretettel várunk énekeseket és hangszereket egyaránt.

Szabó Orsolya

Röviden a gitáros CD-ről – utoljára

2003 januárjában megkezdtük a gitáros CD előkészületeit, a tavasz folyamán elkészült a hanganyag, szeptember elejére pedig „kívül-belül összeállt” a teljes album. Köszönet érte a felső-krisztinavárosi hívők seregének és az itt szolgálatot teljesítő atyáknak!

A sok-sok segítség – és a várakozáson felüli érdeklődés – miatt a CD költségvetése „pozitív mérleget mutat”, egyszóval nyereséget könyvelhettünk el, de nem kizárólag anyagiilag...

Az ezen a területen is megmutatkozott bátorítás arra enged következtetni, hogy az album összességében tetszett az egyházközség területén élő híveknek – és egy kicsit reménykedünk abban, hogy az egyházközségünkön kívül, távoli határookra is eljutott a *Maradj velem* című albumunk.

De mielőtt az öndicséret hibájába esnénk, kérem a kedves hallgatóságot, híveket, hogy segítsék mindenben munkánkat, mert szerintünk azért van még mit javítani...

Köszönjük!

Madocsay Ákos

CSALÁDTÓL CSALÁDIG

Feleségemmel, Gyimesi Zsuzsannával gyermekkorunk óta a „Felsőkrisztiná”-ba járunk. Itt ismerkedtünk meg közös ministráns és scholás éveink alatt. Ő gyógyszerésszé, én tanárrá, majd számítástechnikussá váltam, s közben 1996 nyarán összeházasodtunk. Lányaink, *Borbála* és *Blanka* 5 és 3 évesek, reményeink és elmondásuk szerint boldog óvodások.

Első gyermekünk megszületésekor mindketten magukra, illetve a másik dékánra hagytuk addigra gimnazistává, illetve egyetemistává cseperedő ministráns csoportjainkat, és – feleségem korábban én később – kikoptunk a scholából is. (Ez utóbbiban helyünket Borcsa lányunk pótolja.)

Második ciklus óta vagyok plébániai képviselőtestület tagja, sőt egy rövid ideig (megválasztásomtól a következő képviselőtestületi ülésig) annak elnöke is voltam. Vasárnaponként a kilenc

Bemutatkozik a Babics család

órás szentmiséknek vagyunk – főleg Blanka magatartásától függően – aktív vagy kevésbé aktív résztvevői.

Babics Balázs

„A keresztúti ájtatosság és a liturgikus megújulás”

(Részletek Mihályi Gilbert O. PRAEM: „A keresztúti ájtatosság és a liturgikus megújulás.

A kereszthalált halt és feltámadott Úr Jézus a Megváltó és Üdvözítő” c. írásából)

„A keresztúti ájtatosság eredete visszamegy a legrégebbi időkbe. Amikor a Szentföldre megindultak a zarándoklatok és előszeretettel végigjárták a *Via Dolorosa*-t, Krisztus Urunk kínszenvedésének útját. A középkorban pedig, amikor Jézus emberségének tisztelete erőre kap, a szenvedő Ember foglalja le figyelmüket. A keresztes vitézek pedig hazatérve a Szentföldről, otthonukban felállították azoknak a szentélyeknek a másolatát, amiket meglátogattak.

Amikor a ferencesek 1342-ben átvették a szent helyek őrzését, keresztutakat kezdtek felállítani a keresztény világban. A stációk száma kezdetben különböző volt, csak később véglegesült 14-ben. XII. Kelemen pápa 1731-ben az ájtatosságot véglegesítette és jóváhagyta. Ő és a következő pápák búcsúval látták el. Állomásról állomásra menve imádkoztak, elmélkedtek a Golgotát járó Krisztusról. Végezheték egyénileg

vagy közösségben. Nagybőjtben ez lett a templomokban a központi ájtatosság.

A MEGVÁLTÁS:

Krisztus kínszenvedése és kereszthalála csak feltámadásával befejezett egész. Ez a régi, hagyományos keresztút a 14. stációval, Krisztusnak a keresztről való levételével és sírba helyezésével ér véget. Azt a benyomást kelti, mintha a megváltásnak a keresztfára lenne a foglalata. Még a régi teológia is ezt tanította, a feltámadást csodának minősítette. Igaz, néhány kiadvány imáiban van utalás a feltámadásra, de az így nem elég. **Krisztus feltámadása nem mellékesemény.**

TÚLTENGŐ ÉRZELMESSÉG

A régi, hagyományos keresztúti ájtatosságban másik egyoldalúsága az érzelmi fűtöttség. Az imák és elmélkedések nagy része érzelmi jellegű. Csak természetes, hogy Krisztus kínszenvedése fölkelti az imádkozó érzelmeit is. A szenvedő Jézus

son való sajnálkozás, szánakozás és kesergés egyoldalú hangsúlyt kap. Mindez, igaz, a bűn rótságának és gonoszságának átérzését tanúsítja, bűnbánatra indít, ami a keresztény meg nem szűnő megtérésének része. Viszont a másik tény, az új életre való születést sem szabad kihagyni, elhanyagolni. **Mindkettő: a mi Urunk Jézus Krisztus kereszthalála és feltámadása egybetartozik, a megváltás cselekménye....** A II. Vatikáni Zsinat után kiadott keresztúti ájtatosságok a zsinat szellemében készültek. Ez elsősorban abban nyilvánul meg, hogy Krisztus kínszenvedését és halálát kiegészítik a feltámadással.... A Liturgikus Konstitúció 5. pontjában Krisztus kínszenvedését, kereszthalálát és dicsőséges feltámadását együttesen tekinti a megváltás eseményének. Ezek szerves egységükben üdvösségünk forrása... **A keresztút nem gyászajtatosság, hiszen az élet diadalmaskodott a halálon!”**

Személyi jövedelemadónk kétszer egy százalékaról rendelkezhetünk. Az elsőt valamely egyháznak, a mi esetünkben a katolikus egyháznak (technikai száma 0011), a másikat pedig valamely alapítványnak, például templomunk liturgikus életét és a hívek közösségi összetartozását erősítő Scholának juttathatjuk. Ez utóbbihoz a segédletet lásd lent. Ne hezitáljunk, egy fillérünkbe sen kerül!

RENDELKEZŐ NYILATKOZAT A BEFIZETETT ADÓ EGY SZÁZALÉKÁRÓL

A kedvezményezett adószáma:

1 8 0 7 9 0 9 0 — 1 — 4 3

A kedvezményezett neve: KERESZTELŐ SZENT JÁNOS PLÉBÁNIA
ZENEI ALAPÍTVÁNYA
Ennek kitöltése nem kötelező.

TUDNIVALÓK

Ezt a nyilatkozatot csak akkor töltsse ki, ha valamely társadalmi szervezet, alapítvány vagy külön nevesített intézmény, elkülönített alap javára kíván rendelkezni.

A nyilatkozatot tegye egy olyan postai szabvány méretű borítékba, amely e lap méretét csak annyiban haladja meg, hogy abba a nyilatkozat elhelyezhető legyen.

FONTOS!

A rendelkezése csak akkor érvényes és teljesíthető, ha a nyilatkozaton a kedvezményezett adószámát, a borítékon pedig az ÖN NEVÉT, LAKCÍMÉT ÉS AZ ADÓAZONOSÍTÓ JELÉT pontosan tünteti fel.

Redord gyűjtés

a katolikus iskolák javára

Február utolsó vasárnapján hagyományosan országsszerte a szentmiséken a katolikus iskolák javára gyűjtöttünk. Tavaly közel ötven millió forint adomány érkezett be a plébániákról a püspökségekre, s ez az összeg jelentős mértékben nagyobb, mint az egy évvel korábbi gyűjtés eredménye. Remélhetőleg az ideai összesítés is ilyen tendenciát mutat. Ha a magunk plébániájának adatait nézzük, optimisták lehetünk. Ugyanis tavaly – mint a plébános úrtól megtudtuk – 295 ezer forintot helyeztünk a perselybe, idén pedig 490 ezer forintot. Köszönet érte!

Sz. Cs.

AUTÓBUSZOS ZARÁNDOKLAT A CSÍKSOMLYÓI BÚCSÚRA
2004. május 26-31
(előzetes útiterv)

május 26. (szerda):

Budapest- Kolozsvár-Alvinc

*(szentmise a kolozsvári Szent Mihály-templomban,
Házsongárdi temető)*

szállás: Alvincban*

május 27. (csütörtök):

Alvinc-Gyulafehérvár-Parajd-Korond

*(szentmise a gyulafehérvári bazilikában,
parajdi sóbánya)*

szállás: Korondon**

május 28. (péntek):

Korond-Békás-szoros-Farkaslaka-Korond

(kirándulás a Gyilkos-tó környékére)

szállás: Korondon**

május 29. (szombat):

Korond-Csíksomlyó-Ozsdola

(részvétel a csíksomlyói búcsún)

szállás: Ozsdolán***

május 30. (vasárnap):

Ozsdola-Gelence-Ozsdola

*(pihentető vasárnap a vendéglátó családoknál,
gelencei templom)*

szállás: Ozsdolán***

május 31. (hétfő):

Ozsdola-Budapest

(hazautazás szinte egyhuzamban)

* Alvinc: szállás egy éjszaka, vacsora, másnap reggeli (10 EUR)

** Korond: szállás két éjszaka, vacsora, másnap reggeli (2x14=28 EUR)

*** Ozsdola: szállás két éjszaka káplánunk, Szőcs László falujában, családknál

VÁRHATÓ KÖLTSÉG: 15.000 Ft+38 EUR +biztosítás (+ajándék az ozsdolai vendéglátóknak)

Jelentkezés (8.000 Ft előleg befizetésével) márc. 14-ig

Szőcs László káplán,
Szende Ákos egyházközségi képviselő

Értesítem a kedves híveket,

hogy megkezdtem önálló **ügyvédi működésemet** a

1124 Bp, Németvölgyi út 69/A. fszt. 2. sz. alatt.

Elsősorban **polgári peres, gazdasági-, cég-
és ingatlanügyekkel** foglalkozom.

Félfogadás: előzetes egyeztetés alapján

Telefon: 214-9357, Fax: 214-4978, Mobil: 06-
30/90 40 383

E-mail: gaudentius@freemail.hu

dr. Takács Gábor
egyéni ügyvéd

**A „Megnyugvás Hospic Alapítvány”
betegei számára**

ad jótékonyági hangversenyt

templomunk énekkara

2004. április 25-én, este nyolc órakor

a Szent Imre plébániatemplomban,

(1114 Villányi út 25.)

Belépődíj nincs,

adományokat köszönettel fogadunk.

Csekk számlaszámunk: 11711034-20804129.

Műsoron katolikus és protestáns zeneszerzők

hitvalló művei.

A Felső-Krisztinavárosi Keresztelő Szent János Plébánia közösségének lapja

Megjelenik évente hatszor: Adventre, Böjtelőre, Nagyböjtre, Húsvétra, Te Deum-ra és Veni Sancte-ra

VII. évfolyam, 3. szám 2004. nagyböjt, következő lapzárta: 2004. április 3.

Szerkesztik: Babics Balázs, Béres György, Lukács Krisztina, Müller Ferenc, Szerdahelyi Csongor, Vasdinnyey Miklós

Ötleteiket, észrevételeiket várjuk a sekrestyébe vagy a felsokrisztina@freemail.hu e-mail címre.